

Na podlagi druge alineje prvega odstavka in drugega odstavka 39. člena ter desetega odstavka 31. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 - uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg in 90/20; v nadaljnjem besedilu ZZZiv) ter na podlagi tretjega odstavka 14. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05, 90/12 – ZdZPVHVVR, 23/13 – ZZZiv-C, 40/14 – ZIN-B in 22/18, v nadaljnjem besedilu ZVMS) za izvajanje 27. do 32.a člena ZZZiv ter prvega odstavka 14. člena ZVMS, izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK
o pogojih za zavetišča za zapuščene živali, o načinu oskrbe zapuščenih živali v zavetišču in metodologiji izračuna stroškov oskrbe zapuščenih živali

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) Ta pravilnik določa kadrovske, prostorske in tehnične pogoje ter pogoje glede opreme, ki jih morajo izpolnjevati zavetišča za zapuščene živali, ureja sprejem in oddajo živali, določa pogoje za namestitev in oskrbo živali, določa evidence, ki jih mora voditi zavetišče, določajo veterinarsko-sanitarni red zavetišč, ter postopek registracije zavetišč.

(2) Zavetišča po tem pravilniku so:

- mini zavetišče A s kapaciteto do vključno 10 živali iz vrst domači pes, domača mačka ali beli dihur; mladiči nameščene breje samice ali zapuščeno leglo se ne štejejo v kapaciteto, vendar ne sme biti hkrati nameščeno več kot eno leglo;

- zavetišče B s kapaciteto več kot 10 živali iz vrst domači pes, domača mačka ali beli dihur;

- specializirano zavetišče C, ki se registrira za posamezno vrsto ali za skupne hišnih živali (kot na primer za plazilce, dvoživke, ptice, male sesalce, kunce in podobno).

(3) Zavetišče se registrira za vrsto živali, glede na to ali izpolnjuje predpisane prostorske in bivalne pogoje za to vrsto živali.

(4) Zavetišče, ki se želi registrirati za ptice, plazilce, dvoživke ali druge vrste zapuščenih živali, mora ob vlogi za registracijo navesti vse vrste ali skupine živali, ki jim bo nudilo oskrbo.

(5) Direktor Uprave imenuje strokovno komisijo za določitev zahtev za bivalne pogoje za živali iz četrtega odstavka tega člena. Komisijo sestavljata dva člana iz področja veterinarstva, in en član iz področja biologije. Člani komisije imajo najmanj 5 let praktičnih izkušenj s področja veterinarske medicine eksotičnih živali oziroma oskrbe eksotičnih živali. Komisija na podlagi vloge najkasneje v šestih mesecih pripravi zahteve za bivalne pogoje za posamezne vrste oziroma za skupine živali, če delitev na manjše zoološke enote ni smiselna.

II. POGOJI

2. člen

(1) Prostori zavetišča so urejeni tako, da je jasno, kateri prostori so namenjeni izvajanju dejavnosti zavetišča in kateri deli so namenjeni opravljanju drugih dejavnosti (npr. veterinarske dejavnosti) oziroma so zasebni (na primer stanovanjski) prostori.

(2) Dejavnosti zavetišča ni mogoče opravljati v večstanovanjski stavbi ali v strnjenem naselju, razen s pisnim soglasjem vseh sostanovalcev, lastnikov in lokalne skupnosti.

(3) Zavetišče je ograjeno in v času odsotnosti zaposlenih (osebja) tehnično varovano (alarm, vezan na varnostno službo, policijo ali telefon vodje zavetišča oziroma osebo ki je po notranjem aktu organiziranosti odgovorna za živali).

(3) Tla in stene v prostorih, kjer so nameščene živali so iz neporoznega in nehigroskopičnega materiala oziroma taka, da se jih da enostavno čistiti in razkuževati, ter odporna na grizenje in praskanje.

(4) V zaprtih prostorih za živali je zagotovljeno ustrezno zračenje, ki mora biti izvedeno tako, da ne povzroča morebitnega širjenja povzročiteljev bolezni. Prostori so ustrezno ogrevani oziroma hlajeni. Temperatura ne sme biti nižja od 0 °C. Priporočljive temperature za posamezne vrste živali so navedene v prilogi 1.

(5) V prostorih, kjer so bolne, poškodovane in obnemogle živali, mora biti temperatura najmanj 20 °C. Najvišjo dovoljeno zgornjo mejo določi doktor veterinarske medicine, ki opravlja dejavnost zdravstvenega varstva živali v zavetišču (v nadaljnjem besedilu: veterinarja) v dogovoru z vodjem zavetišča, glede na zdravstveno stanje, vrsto in kategorijo živali.

(6) Osvetlitev je takšna, da omogoča nastanjenim živalim, da se med seboj vidijo in da je oskrbnikom omogočen vidni nadzor živali.

3. člen

(zavetišče A)

(1) Mini zavetišče A ima vsaj:

- prostor ali del prostora urejen za sprejem strank in vodenje evidenc,
- sanitarne prostore za osebje in obiskovalce,
- prostor ali del prostora namenjen pripravi in skladiščenju hrane,
- prostor ali del prostora namenjen shranjevanju opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme,
- prostor za kopanje in čiščenje živali,
- bivalne prostore za pse,
- skupinske in individualne bivalne prostore za mačke,
- bivalne prostore za bele dihurje,
- prostor za začasno ločeno namestitev bolnih ali poškodovanih živali in
- izolatorij ali zagotovljeno izolacijo v prostorih pogodbene veterinarske organizacije.

(2) Če se zavetišče registrira za pse, ima dodatno ograjen izpust za pse ali zagotavlja redno dnevno fizično aktivnost psosv in o tem vodi evidenco.

4. člen

(zavetišče B)

(1) Zavetišče B ima vsaj:

- prostor za sprejem strank in vodenje evidenc,
- prostor za opravljanje veterinarskih storitev, ki so najmanj enaki veterinarski ambulanti tipa B v skladu s predpisi o veterinarskih organizacijah ali prostor za opravljanje veterinarskih storitev, če ima zavetišče za zagotavljanje zdravstvenega varstva v zavetišču sklenjeno pogodbo z veterinarsko organizacijo s koncesijo,
- sanitarne prostore za osebje in obiskovalce,
- prostor za pripravo hrane,
- prostor za skladiščenje hrane,
- prostor za shranjevanje opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme,
- prostor za kopanje in čiščenje živali,
- izolatorij za pse,
- izolatorij za mačke,
- izolatorij za bele dihurje,
- bivalne prostore za pse,
- bivalne prostore za mačke,
- bivalne prostore za bele dihurje,
- prostor za bolne in poškodovane živali in
- prostor s hladilnico za poginule in usmrčene živali (hladilna skrinja).

(2) Če se zavetišče registrira za pse mora imeti dodatno še ograjen prostor za izpust psov.

5. člen

(zavetišče C)

Specializirano zavetišče C ima vsaj:

- prostor za sprejem strank in vodenje evidenc,
- prostor za opravljanje veterinarskih storitev, ki so najmanj enaki veterinarski ambulanti tipa B,
- sanitarne prostore za osebje in obiskovalce,
- prostor za pripravo hrane,
- prostor za skladiščenje hrane,
- prostor za shranjevanje opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme,
- prostor za nego živali,
- izolatorij za živali
- bivalne prostore za živali,
- prostor za bolne in poškodovane živali in
- prostor s hladilnico za poginule in usmrčene živali.

6. člen

(bivalni prostori za pse)

(1) Bivalni prostor za psa imeti dva dela: zaprti - pokriti del in odprti del - tekališče. Zaprti del je velik najmanj 1,2 m x 1,8 m, odprti del pa najmanj 1,2 m x 2,4 m.

(2) Če je v enem prostoru nameščenih več psov, ima vsak pes v zaprtem delu zagotovljeno površino vsaj 1,5 m², v odprtem delu pa najmanj 2 m². Skupinsko je lahko nameščenih največ 5 odraslih psov, če so med seboj združljivi. Določilo ne velja za mladiče do 14 tednov starosti ali dlje, če velikost prostora dopušča večje število od 5 in so psi iz istega legla med seboj kompatibilni tudi po 14 tednu starosti.

(3) V bivalnem prostoru je zagotovljeno ustrezno (po možnosti dvignjeno) ležišče ter ustrezna obogatitev okolja (predmeti). V bivalnem prostoru kjer je nameščenih več psov hkrati, je vsakemu psu zagotovljena možnost umika v odmaknjen delno zamejen del bivalnega prostora.

7. člen

(bivalni prostori za mačke)¹

(1) Individualni bivalni prostor za odrasle mačke je velik najmanj 1 m x 1 m x 1 m višine. V individualnem prostoru ima mačka posodo za hrano in vodo, ustrezno ležišče, prostor za skrivanje ter stranišče. V kletki mora mačka imeti možnost zavzeti vse položaje in mora imeti najmanj 0,7 m x 0,75 m neovirane talne površine v kosu.

(2) V skupinski namestitvi so praviloma 2 do 4 mačke. Skupaj je lahko nameščenih največ deset odraslih mačk. Velikost prostora je 1,5 m²/žival x najmanj 2 m višine. Vsaka mačka v skupini ima možnost vzdrževati razdaljo vsaj 1 m od drugih mačk. Število ležišč je najmanj enako številu nameščenih živali. Vsaka mačka ima zagotovljen dostop do posode za hrano ali lastno posodo za hrano ter zagotovljen dostop do stranišča. V bivalnem prostoru so nameščeni praskalniki, dvignjeni prostori za počivanje in prostori za skrivanje, kamor se lahko mačka umakne. Skupinski bivalni prostori za mačke imajo lahko tudi dostop do zunanjega zamreženega izpusta ali več ločenih izpustov, ki štejejo v talno površino skupinske namestitve, če so mačkam na voljo 24 ur dnevno. V zunanjih izpustih je zagotovljena senca. Pri nameščanju mačk v skupine je potrebno upoštevati njihove karakterne lastnosti. Način za preverjanje primernosti združevanja posameznih mačk v skupine je natančno določen v veterinarsko sanitarnem redu zavetišča.

(3) Mačke z mladiči se praviloma namestijo v ločen bivalni prostor.

(4) Bivalni prostori za mačke so ločeni od bivalnih prostorov za pse. Prostori so tudi zvočno izolirani oziroma urejeni tako, da je zvok pasjega laježa zmanjšan na najnižjo možno mero.

8. člen

(bivalni prostori za bele dihurje)

(1) Bivalni prostor za bele dihurje je velik najmanj 2 m x 1 m x 1 m (2 m³). Za vsakega dodatnega dihurja je potrebno zagotoviti dodatno površino 0,3 m².

(2) Belih dihurjev je dovoljeno nameščati v skupine izjemoma, po opravljeni preventivni dehelmintizaciji, če so živali med seboj združljive. Prostor je ustrezno zaščiteno pred pobegom živali.

(3) V vsakem bivalnem prostoru ima vsak beli dihur stranišče in ležišče, ter prostore za skrivanje.

(4) Če je posamezen dihur nameščen v kletki, ta ne sme imeti mrežnih tal. Kletka za eno žival je velika najmanj 0,8 x 0,6 x 0,6 m oziroma je v kletki dihurju na voljo talna površina najmanj 0,3 m², vendar se mu ob tem zagotovi izpust najmanj 4 ure dnevno v bivalni prostor, kot je naveden v prvem odstavku tega člena.

9. člen

(bivalni prostori za ostale hišne živali)

(1) Zahteve za bivalne pogoje za sobne ptice, papige, plazilce, kunce, glodalce in druge vrste hišnih živali se določijo glede na specifične zahteve oskrbe za vsako posamezno vrsto ali skupino živali ob registraciji zavetišča za tako vrsto živali.

(2) Komisija iz petega odstavka prvega člena tega pravilnika za določitev bivalnih pogojev, ki morajo vključevati zahteve glede hranjenja, oskrbe, socialne strukture v skupini, velikosti bivalnega prostora, ureditve bivalnega prostora, mikroklimatskih zahtev smiselno uporablja določbe predpisov ki urejajo bivalne razmere za prostoživeče živali v ujetništvu. Če pogoji niso predpisani, komisija za določi pogoje na podlagi znanstvenih spoznanj in ustaljene prakse, ki zagotavlja dobrobit tovrstnih živali v oskrbi.

11. člen

(izolatorij)

(1) Izolatorij za posamezno vrsto živali je fizično ločen od bivalnih prostorov.

(2) V izolatoriju je del prostorov urejen tako, da omogoča varno ravnanje z nevarnimi živalmi in njihovo omejitev z najmanjšo mero stresa za žival.

(3) Minimalni pogoji

- za pse: boks velikosti velik najmanj 1,2 m x 1,8 m x 2 m;
- za mačke in bele dihurje: kletka najmanj velikosti 0,8 x 0,6 x 0,6 m oziroma mora biti v kletki na voljo talna površina najmanj 0,3 m²/na žival. Tla morajo biti polna (ne mrežasta);
- za ostale živali so velikosti bivalnih prostorov v izolatoriju določene v veterinarsko sanitarnem redu zavetišča.

(4) Doječe matere z mladiči ali legla brez matere se v izolatorij namestijo skupaj.

12. člen

(vozila za prevoz živali)

(1) Imetnik zavetišča ima ustrezno vozilo oziroma vozila za prevoz živali.

(2) Prevoz živali mora potekati v skladu z določili Uredbe Sveta 1/2005.

(3) Vozilo je vidno označeno z imenom, naslovom in telefonsko številko zavetišča.

13. člen

(dostop do registra psov, uradne ure, objavljanje podatkov o živalih, sodelovanje z zainteresirano javnostjo)

(1) Imetnik zavetišča ima stalen in neposreden vpogled v register psov, in sicer v tiste podatke, ki so potrebni za iskanje skrbnika psa po identifikacijski številki ali po opisu psa, v podatke o cepljenju, posebnostih, statusu nevaren pes, ter v podatke za preverjanje lastništva živali (vpogled v osebne podatke lastnika živali).

(2) Uradne ure za posvojitelje v zavetišču so najmanj štiri ure vsaj tri delovne dni v tednu, vsaj enkrat tedensko v popoldanskem času ter najmanj štiri ure na mesec ob sobotah. Poleg tega ima zavetišče organizirano stalno 24-urno pripravljenost oziroma dežurstvo za sprejem obvestil o najdenih živalih in sprejem živali v nujnih primerih. Dežurstvo ima imetnik zavetišča lahko organizirano samostojno ali v sodelovanju z veterinarsko organizacijo. Center za obveščanje ali policija ima telefonsko številko osebe odgovorne za živali v skladu z aktom o notranji organiziranosti ali veterinarsko sanitarnim redom.

(3) V prostorih zavetišča mora biti oglasna deska, na kateri se objavljajo podatki, pomembni za delo zavetišča. Imetnik zavetišča išče skrbnike živali preko sredstev javnega obveščanja, ki so pripravljena tovrstna obvestila objavljati zastonj in preko spletne strani. Na spletni strani sproti objavlja fotografije in osnovne podatke vseh v zavetišče nameščenih živali (spol, starost, kje in kdaj je bila najdena, oddana, odvzeta) in razpoložljivost za oddajo /posvojitev.

(4) Zavetišče najmanj enkrat letno organizira dogodek ali dan odprtih vrat, s katerim predstavi zavetišče zainteresirani splošni javnosti ob upoštevanju veterinarsko sanitarnega reda in biovarnostnih ukrepov v zavetišču. Najmanj enkrat letno zavetišče v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi ali nevladnimi organizacijami organizira dogodek z namenom osveščanja splošne javnosti o odgovornem lastništvu živali. Dogodka sta lahko namenjena tudi zbiranju prostovoljnih sredstev za delovanje zavetišča.

14. člen

(kadrovski pogoji, usposobljenost in usposabljanja osebja)

(1) Imetnik zavetišča ima vodjo zavetišča, ki je hkrati strokovni vodja zavetišča. Imetnik zavetišča ima zaposlenih zadostno število oskrbnikov, ki zagotavljajo nemoteno oskrbo živali.

(2) Oskrbniki so usposobljeni za delo z živalmi ter za dajanje nujne prve pomoči živalim.

(3) Imetnik zavetišča zagotovi po enega oskrbnika na vsakih 20 namestitvenih mest za pse, enega oskrbnika na vsakih 30 namestitvenih mest za mačke ter enega oskrbnika na vsakih 40 namestitvenih mest za vse ostale živali.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena mini zavetišče A zagotovi enega oskrbnika za živali ne glede na vrsto živali.

(5) Oskrbnik za delo z živalmi je usposobljen, če:

- ima najmanj srednješolsko izobrazbo, ki vsebuje najmanj enako število ur o anatomiji in fiziologiji domačih živali, zdravstvenem varstvu domačih živali in vsebin o negi in oskrbi živali kot program veterinarski tehnik ali

- ima najmanj pet let izkušenj z oskrbo živali v zavetišču in

- ima veljavno potrdilo o opravljenem usposabljanju za oskrbnika živali v skladu predpisi o zaščiti hišnih živali.

(4) Vodja zavetišča je doktor veterinarske medicine in ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj. Če vodja zavetišča nima ustrezne izobrazbe, potem zaposli kot strokovnega vodjo zavetišča doktorja veterinarske medicine ali sklene pogodbo z veterinarsko organizacijo, ki zagotavlja veterinarsko oskrbo in izmed zaposlenih imenuje strokovnega vodjo zavetišča.

(5) Vodja zavetišča vodi delo zavetišča, sodeluje pri pripravi internega akta o veterinarsko sanitarnem redu, skrbi za spoštovanje veterinarsko-sanitarnega reda, vključuje v delo prostovoljce v skladu s predpisi o prostovoljstvu in je odgovoren za vodenje vseh predpisanih evidenc.

(6) Strokovni vodja zavetišča je odgovoren za pripravo in izvajanje veterinarsko sanitarnega reda, za zagotavljanje zdravja in dobrobiti živali v zavetišču.

(7) Imetnik zavetišča ne more biti in v zavetišču ne more delati oseba, pravnomočno obsojena storitve kaznivega dejanja mučenja živali, razen če gre za izrečen vzgojni ukrep opravljanja dela v korist lokalne skupnosti.

(8) Imetnik zavetišča mora zagotoviti stalno prisotnost ali pripravljenost veterinarja oziroma veterinarske službe za zagotavljanje nujne veterinarske pomoči zapuščenim živalim.

15. člen

(svet zavetišča)

(1) Lokalna skupnost, ki ima sklenjeno pogodbo o oskrbi zapuščenih živali z zavetiščem, lahko zaradi transparentnosti porabe javnih sredstev, ob sklenitvi pogodbe z zavetiščem, določi predstavnika lokalne skupnosti v svet zavetišča (v nadaljevanju: svet), ki:

- nadzoruje delo zavetišča,
- sodeluje pri oblikovanju cen storitev zavetišča,
- sodeluje pri promociji zavetišča in pri pridobivanju sponzorskih sredstev.

(2) Svet zavetišča poleg predstavnika lokalne skupnosti sestavljata še najmanj:

- predstavnik Uprave RS za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, ki ga določi predstojnik uprave,
- predstavnik društva oziroma nevladne organizacije s statusom delovanja na področju zaščite živali v javnem interesu, ki deluje na območju, kjer je zavetišče.

(3) Seje sveta zavetišča skliče imetnik zavetišča. Svet se sestane najmanj enkrat letno.

III. SPREJEM ŽIVALI

16. člen

(1) Imetnik zavetišča sprejme obvestilo o zapuščeni živali, ga vpiše v evidenco, preveri, ali je žival na seznamu pogrešanih živali in obvesti skrbnika, sicer pa zagotovi ulov in prevoz živali v zavetišče, če najditelj tega ne more storiti sam.

(2) Če imetnik zavetišča ni krajevno pristojen za sprejem živali, o kateri je bil obveščen, najditelja preusmeri na pristojno zavetišče.

(3) Imetnik zavetišča mora zagotoviti namestitev živali v zavetišče v roku 24 ur po sprejemu obvestila.

(4) Če je zavetišče polno, se imetnik zavetišča lahko dogovori z najditeljem ali drugo zainteresirano osebo (začasnim skrbnikom), da le-ta skrbi za žival v času, dokler je zavetišče polno, oziroma zaprosi za pomoč drugo zavetišče.

(5) Ob obvestilu o poškodovani živali, mora zavetišče zagotoviti nujno veterinarsko oskrbo v roku 4 ur, po veterinarski oskrbi, pa prevoz v zavetišče.

(6) Če najditelj obvesti, da je zapuščena hišna žival pes, ki kaže neobvladljivo in napadalno vedenje do ljudi, zavetišče obvesti pristojni območni urad ali policijo, ki ukrepa v skladu s pooblastili

17. člen

(mačje kolonije: prostoživeče mačke, ki niso vajene stika s človekom)

(1) Če imetnik zavetišča prejme obvestilo o zapuščenih domačih mačkah, ki niso vajene stika s človekom, zagotovi odlov mačk v roku, ki ni daljši od 30 dni. Zavetišče živali sprejme in jim zagotovi ustrezno veterinarsko oskrbo, ki vključuje najmanj klinični pregled s pregledom z WOOD-ovo svetilko, kot presejalni test (mikrosporija), testiranje na kronične neozdravljive bolezni (FeLV; FIV) v primeru kliničnih znakov in zoonoze v primeru ugotovljenih značilnih kliničnih znakov, sterilizacijo, kastracijo in označitev z oznako v uho. Protokol odlova se določi v veterinarsko-sanitarnem redu.

(2) Zavetišče vodi evidenco oskrbljenih in v okolje vrnjenih prostoživečih mačk. Evidenca vsebuje:

- - podatke o lokaciji kamor je bila žival vrnjena,
- - število ali oceno števila oskrbljenih živali na lokaciji,
- - število ali oceno števila vseh živali na lokaciji,
- - podatke o skrbnikih mačje kolonije.

18. člen

(sprejem lastniških živali)

(1) Imetnik zavetišča sprejema živali, za katere njihovi lastniki oziroma skrbniki nočejo ali ne zmorejo več skrbeti (oddane živali) ter pomaga iskati nove skrbnike. Zavetišče sprejme žival v roku 8 dni po prejemu zahteve. Skrbnik, ki je žival oddal, nima pravice do druge živali iz zavetišča, razen v izjemnih primerih v dogovoru z vodjem zavetišča.

(2) Skrbnik, ki oddaja žival, mora poleg osebnih podatkov podati ustrezno dokazilo (ali izjavo), da je dejansko njen lastnik in da soglaša, da lastninska pravica na živali preide na

zavetišče, izročiti vso dokumentacijo o živali, podati informacije o značaju in navadah živali ter plačati prispevek za oddajo živali v zavetišče v skladu s cenikom zavetišča.

(3) Oddana žival mora biti nezamenljivo označena (mikročipirana), registrirana, cepljena proti kužnim boleznim, paraziti odpravljeni, sterilizirana oziroma kastrirana (veterinarsko oskrbljena), v nasprotnem primeru imetnik zavetišča zavrne sprejem take živali in napoti skrbnika v veterinarsko organizacijo oziroma skrbniku zaračuna potrebno veterinarsko oskrbo in jo izvede v zavetišču. Skrbnik poda izjavo da v zadnjih desetih dneh oddana žival ni ugriznila človeka ali druge živali.

(43) Če žival izpolnjuje predpisane pogoje za usmrnitev, imetnik zavetišča zavrne sprejem take živali in napoti skrbnika v veterinarsko organizacijo.

(5) Sprejem lastniških psov s statusom nevaren. Zavetišče lahko zavrne sprejem take živali na podlagi pisne utemeljitve strokovnega vodje zavetišča.

IV. NAMESTITEV IN OSKRBA ŽIVALI

19. člen

(1) Zavetišču se lahko podeli koncesija za izvajanje storitev zdravstvenega varstva živali v zavetišču, če izpolnjuje pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje, ki jih morata za pridobitev koncesije izpolnjevati živalski vrt in zavetišče za zapuščene živali.

(2) Če zavetišče ne izpolnjuje pogojev iz pravilnika, ki ureja pogoje, ki jih morata za pridobitev koncesije izpolnjevati živalski vrt in zavetišče za zapuščene živali, mora za izvajanje storitev zdravstvenega varstva živali v zavetišču skleniti pogodbo z verificirano veterinarsko organizacijo.

20. člen

(1) Vsako novo sprejeto žival, razen oddanih lastniških živali z urejenim zdravstvenim statusom, je potrebno namestiti v izolatorij tako, da ne more priti v stik z drugimi živalmi. Živali iz istega legla ali skupine se po presoji vodje zavetišča v dogovoru z veterinarjem lahko namesti v isti izolatorij. Do izolatorija ima dostop samo osebje zavetišča in veterinar.

(2) Pred namestitvijo nove živali mora biti izolatorij očiščen in razkužen.

(3) Vsako sprejeto žival, če ni oddana lastniška žival z urejenim zdravstvenim statusom mora pregledati veterinar najkasneje v 24 urah po namestitvi. Živalim se zagotovi najmanj odpravljanje morebitnih notranjih in zunanjih zajedavcev. Pse, mačke in bele dihurje se v času izolacije preventivno cepi proti kužnim boleznim zaradi zaščite ostalih živali v zavetišču, ostale živali se cepi v skladu s predpisi.

(4) Osebje zavetišča mora v izolatoriju najmanj dvakrat dnevno preveriti splošno stanje in počutje živali ter o tem voditi evidenčni list, kamor vpiše svoja opažanja in po potrebi obvestiti veterinarja. Vse ugotovljene nepravilnosti (neješčnost, neredno iztrebljanje, apatičnost, agresivnost) mora vpisati v kartoteko živali in po potrebi obvestiti veterinarja. V primeru, da je žival huje prizadeta oziroma je ogroženo življenje živali ali v primeru, da obstaja velika nevarnost za osebje in/ali okolje oskrbnik takoj obvesti veterinarja.

(5) Namestitev v izolatoriju traja za pse in bele dihurje najmanj 10 dni, za mačke pa najmanj 14 dni.

(6) O izjemah glede namestitve mačk, ki so bile odlovljene iz okolja in bodo po posegu sterilizacije oziroma kastracije vrnjene v okolje, odloči vodja zavetišča po posvetovanju z veterinarjem. Vodja zavetišča svojo odločitev zapiše v evidenco sprejetih živali. Take mačke so lahko v izolatoriju zavetišča ali hospitalu veterinarske organizacije krajši čas vendar ne manj kot dva dni oz. morajo biti v izolatoriju vsak 48 ur po posegu.

(6) Namestitev v izolatoriju za druge vrste živali se opravlja s skladu s predpisanim veterinarsko sanitarnim redom zavetišča.

21. člen

(1) Živali v zavetišču morajo biti nameščene tako, da se čim bolj omeji možnost prenašanja okužb, stiki nezdružljivih živali in onemogoči parjenje. Živali z mladiči in bolne živali morajo biti nameščene ločeno od drugih živali.

(2) Vse živali morajo biti redno hranjene v skladu z njihovimi potrebami. O izjemah, potrebnih zaradi zdravstvenega stanja živali, odloča veterinar.

(3) Osebe zavetišča mora vsak dan dvakrat preveriti splošno stanje in počutje živali v zavetišču. Vse ugotovljene spremembe (neješčnost, neredno iztrebljanje, apatičnost, agresivnost) mora vpisati v kartoteko živali in po potrebi obvestiti veterinarja.

(4) Vsi prostori zavetišča morajo biti najmanj enkrat dnevno očiščeni, prostori, kjer se nahajajo živali, pa po potrebi razkuženi. Bivalni prostori morajo biti razkuženi vedno pred namestitvijo nove živali. Iztrebke je treba redno odstranjevati.

(5) Imetnik zavetišča zagotavlja ustrezno fizično aktivnost živali glede na vrsto in potrebe. Sprehajanje psov in druga pomoč morebitnih prostovoljcev se opredeli s sklenjenim dogovorom med imetnikom zavetišča in prostovoljcem.

(6) Imetnik zavetišča zagotavlja ustrezno vzgojo in socializacijo živali, odpravlja neželeno vedenje ali z drugimi ukrepi zagotovi, da žival ni nevarna. V primeru neuspele vzgoje in socializacije in odpravljanja neželenega vedenja obvesti pristojnega uradnega veterinarja.

22. člen

(začasni skrbniki)

(1) Zavetišče lahko po opravljeni izolaciji in veterinarskem pregledu in oskrbi živali organizira namestitev živali pri začasnem skrbniku. Začasni skrbnik je oseba, ki o začasni oskrbi živali na svojem domu sklene pisni dogovor (v nadaljnjem besedilu: dogovor) z zavetiščem in za določen čas prevzame skrb za žival skladno s predpisi o zaščiti živali in skladno z dogovorom z zavetiščem.

(2) Dogovor o oskrbi zapuščene živali na domu začasnega skrbnika vsebuje najmanj:

- podatke o živali (identifikacijska oznaka, eventualni potni list živali);
- podatke o začasnem skrbniku (ime, priimek, naslov in lokacija začasne oskrbe);
- datum namestitve in predvideno trajanje namestitve;
- opredelitev stroškov, ki jih krije zavetišče;
- opredelitev stroškov (dela), ki jih krije začasni skrbnik;
- dogovor o iskanju novih posvojiteljev preko sredstev javnega obveščanja, zavetišča, spletnih strani.

(3) Bivalni prostori na domu začasnega skrbnika morajo ustrezati najmanj predpisanim zahtevam za bivalne pogoje skladno s predpisi o zaščiti hišnih živali.

(4) Psov pri začasnih skrbniki ni dovoljeno privezovati, razen predpisanega fizičnega varstva psa na povodcu na javnem mestu.

(5) Začasni skrbnik lahko hkrati skrbi za največ enega odraslega psa, dve odrasli mački ali največ eno leglo mladičev.

(6) Zavetišče lahko prekine dogovor o začasni namestitvi in zahteva vrnitev živali v primeru kršitev dogovora s strani začasnega skrbnika.

V. ODDAJA ŽIVALI

23. člen

(1) Za vrnitev najdene živali mora lastnik, ki se mu je žival izgubila, podati imetniku zavetišča pisno zahtevo na obrazcu zavetišča in svojo identiteto potrditi s predložitvijo veljavnega osebnega dokumenta. Začasni skrbnik najdene živali lahko žival prevzame le po pooblastilu lastnika oziroma v primeru smrti lastnika, zakoniti dedič ali pooblaščenec.

(2) Če imetnik zavetišča dvomi, da gre za pravega lastnika, lahko zahteva predložitev ustreznih dokazov (knjižica o cepljenju, veterinarska kartoteka, fotografije, izjave sosedov ipd.) oziroma počaka do preteka roka 8 dni, če se javi še kaka oseba, ki trdi, da je lastnik živali.

(3) Predložitev dokazov iz drugega odstavka tega člena je obvezna, če žival ni nezamenljivo označena in registrirana ali osebe ne prepozna, je do nje napadalna ali se je boji.

(4) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za kunce, budre, male glodalce, sobne ptice in plazilce.

(5) Skrbnik mora predhodno pokriti stroške oskrbe živali po veljavnem ceniku zavetišča. O izjemah odloči vodja zavetišča.

(7) Skrbnik mora podpisati izjavo, da je dejansko skrbnik živali in da mu je bila žival vrnjena.

(8) Preden se pes, mačka ali beli dihur odda novemu ali vrne dotodanjemu lastniku, mora biti označen z mikročipom za identifikacijo živali.

(9) Vse ostale vrste živali, težje od 200 g, morajo biti preden zapustijo zavetišče mikročipirane ali drugače nezamenljivo označene in registrirane v skladu s predpisi o označevanju prostoživečih vrst živali.

24. člen

(1) Če skrbnik ne zahteva vrnitve živali ali če gre za odvzeto ali oddano žival, jo imetnik zavetišča odda novemu skrbniku, ki se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel.

(2) Če je več interesentov, imetnik zavetišča odda žival tistemu interesentu, ki ima najboljše pogoje za oskrbo živali. Zavetišče o tem presodi na podlagi predhodno izpolnjenega vprašalnika o interesentovih izkušnjah z živalmi, znanju, bivalnih pogojih in o tem, kakšno žival želi. Imetnik zavetišča lahko pred oddajo živali preveri, ali interesent dejansko izpolnjuje pogoje oziroma ali je navedel resnične podatke.

(3) Ob predaji živali mora novi skrbnik podpisati izjavo o prevzemu živali, s katero se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel. Iz izjave mora biti razvidno vsaj naslednje:

- osebno ime in datum rojstva skrbnika,
- naslov stalnega prebivališča ter telefonska številka,
- naslov, kjer bo bivala žival,
- opis živali,
- identifikacijska številka živali (mikročip),
- soglasje skrbnika, da predstavniki zavetišča občasno preverjajo, ali ustrezno skrbi za žival,
- soglasje skrbnika, da bo v primeru prodaje ali oddaje živali o tem obvestil imetnika zavetišča.

25. člen

Pred oddajo se vse pse mačke, bele dihurje, kunce in budre kastrira oziroma sterilizira. Druge živali se sterilizira oziroma kastrira po presoji veterinarja O izjemi odloči vodja zavetišča, ki mora svojo odločitev pisno utemeljiti.

25. člen

(1) Pri brejih živalih in živalih z mladiči začne rok 30 dni, po katerem je žival dovoljeno usmrtiti, teči šele od dneva odstavitve mladičev, oziroma šestdeseti dan po skotitvi mladičev.

(2) V primeru samic z mladiči, katerih število presega število, ki ga lahko vzredi samica sama ali ob pomoči človeka in je možnost za oddajo teh mladičev zelo majhna, lahko veterinar dovoli usmrtitev določenega števila mladičev takoj po skotitvi.

VI. EVIDENCE IN POROČANJE

26. člen

(1) Imetnik zavetišča mora voditi ustrezne evidence o zapuščenih in pogrešanih živalih, sprejemu živali, vrnitvi živali njihovim skrbnikom oziroma oddaji živali novim skrbnikom, zdravljenju, poginih in usmrtitvah.

(2) Ob sprejemu v zavetišče se žival vpiše v ustrezno evidenco, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa v evidenco,

- opis in fotografijo živali,
- identifikacijsko številko o cepljenju proti steklini (če jo ima),
- navedbo, ali gre za najdeno, odvzeto ali oddano žival,
- uro, datum in kraj najdbe,
- osebno ime in naslov najditelja,
- uro in datum sprejema živali,
- osebno ime osebe, ki je žival sprejela.

(3) Evidenca mora biti izdelana oziroma zaščitena tako, da ni možno brisanje ali nepooblaščen vpisovanje in spreminjanje podatkov.

(4) Vsaka žival mora imeti tudi kartoteko, ki mora poleg podatkov iz evidence vsebovati vsaj še naslednje podatke:

- če gre za oddano žival, podatke o skrbniku, njegovo soglasje, da lastninska pravica na živali preide na zavetišče, ter vso dokumentacijo o živali;
- če gre za odvzeto žival, mora biti priložena kopija odločbe, s katero je bila žival odvzeta;
- o zdravstvenem stanju živali ob sprejemu in o veterinarski oskrbi;
- o zdravljenju živali, morebitni sterilizaciji oziroma kastraciji, kroničnih boleznih ali poškodbah;
- o značaju oziroma obnašanju živali (odnos do ljudi in drugih živali, čistoča, prehrabene navade, lajanje, morebitna agresivnost, plašnost in drugo);
- o morebitnih poškodbah, ki jih je žival povzročila človeku ali drugi živali.

(6) Podatke o vrnitvi živali skrbniku oziroma oddaji novemu skrbniku ali usmrtitvi se v evidenco vpiše po opravljenem postopku.

27. člen

(poročanje o delovanju zavetišča)

(1) Imetnik zavetišča poroča o delovanju zavetišča najmanj dvakrat letno lokalni skupnosti.

(2) Imetnik zavetišča poroča enkrat letno Upravi najkasneje do 31.3. tekočega leta za prejšnje leto. Obvezni podatki o katerih zavetišče poroča na obrazcu so določeni v Prilogi 2 tega pravilnika. Obrazec za poročanje v elektronski obliki je dostopen na enotnem državnem spletišču.

VII. VETERINARSKO-SANITARNI RED

28. člen

(1) Imetnik zavetišča sprejme interni akt o veterinarsko-sanitarnem redu zavetišča v katerem v skladu s tem pravilnikom natančneje določi način dela in oskrbe živali v zavetišču, vzdrževanje objektov ter higijene in način in kriterije na podlagi katerih bo zagotavljal izpolnjevanje pogojev iz tega pravilnika.

(2) Veterinarsko sanitarni red mora vsebovati najmanj vsebine določene v Prilogi 3.

VIII. REGISTRACIJA ZAVETIŠČA

29. člen

(1) Imetnik zavetišča pred pričetkom delovanja pošlje vlogo za pregled in za registracijo delovanja zavetišča na pristojni OU Uprave. Vloga mora vsebovati:

- podatek o imetniku zavetišča in izvajalcu dejavnosti in navedba odgovorne osebe,
- potrdilo o registraciji dejavnosti,
- podatek o ocenjeni kapaciteti zavetišča, ki vsebuje vrsto in največje možno število živali po posameznih vrstah,
- načrt zavetišča z označitvijo prostorov,
- podatke o velikosti in izvedbi bivalnih prostorov,
- podatke o kadrovske zasedbi in potrdila o izobrazbi ali delovnih izkušnjah in usposobljenosti za oskrbnike,
- interni akt o veterinarsko sanitarnem redu zavetišča,
- dokazilo o sklenjeni pogodbi z veterinarsko organizacijo za zagotavljanje zdravstvenega varstva živali v zavetišču ali dokazilo o verifikaciji lastne veterinarske ambulante,
- uporabno dovoljenje v skladu s predpisi o gradnji objektov (v primeru, da gre za preureditev obstoječega objekta tudi spremembo namembnosti), v primeru večstanovanjskih objektov tudi soglasje sosedov.

(2) Direktor Uprave imenuje komisijo za pregled izpolnjevanja predpisanih pogojev za registracijo zavetišča, ki jo sestavlja uradni veterinar krajevno pristojnega območnega urada, ki je prejel vlogo za registracijo, in najmanj 2 uradna veterinarja iz drugih območnih uradov. Komisijo direktor imenuje v dveh tednih po prejemu vloge stranke za registracijo zavetišča.

(3) Komisija, iz prejšnjega odstavka tega člena po pregledu zavetišča ugotovi izpolnjevanje pogojev in o tem izda poročilo, v katerem določi za katero vrsto živali se registrira zavetišče in kakšna je maksimalna kapaciteta zavetišča, najkasneje v dveh tednih po imenovanju. Uradni veterinar krajevno pristojnega območnega urada izda odločbo o registraciji zavetišča in vpiše zavetišče v evidenco registriranih zavetišč.

IX. METODOLOGIJA ZA IZRAČUN STROŠKOV OSKRBE ŽIVALI

30. člen – xx. člen

PREHODNE DOLOČBE

xx+1. člen

(1) Obstoječa (registrirana) zavetišča uskladijo svoje delovanje z določbami tega pravilnika v roku enega leta po njegovi uveljavitvi.

(2) Obstoječa (registrirana) zavetišča bivalne prostore za mačke uskladijo s pogoji iz tega pravilnika v enem letu in pol po uveljavitvi tega pravilnika.

(3) Zaposleni oskrbniki v zavetišču, ki ne izpolnjujejo pogojev glede izobrazbe in nimajo opravljenega usposabljanja v skladu predpisi o zaščiti hišnih živali, pridobijo potrdilo o usposobljenosti najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega pravilnika.

KONČNA DOLOČBA

xx+2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

EVA št.

Datum:

Minister

dr. Jože Podgoršek

Priloga1

Temperaturna območja (°C) za posamezne vrste živali *

Psi: notranji prostori: od 5°C do 26 °C glede na pasmo, starost, spol, kategorijo in zdravstveno stanje živali. O izjemah odloči veterinar na podlagi strokovne odločitve, ki jo pisno utemelji.

Mačke: notranji prostori od 5°C do 25 °C glede na pasmo, starost, spol, kategorijo in zdravstveno stanje živali. O izjemah odloči veterinar na podlagi strokovne odločitve, ki jo pisno utemelji.

Beli dihurji: notranji prostori od 0 do 27 °C glede na starost, spol in kategorijo živali. O izjemah odloči veterinar na podlagi strokovne odločitve, ki jo pisno utemelji.

* za ostale vrste določi temperaturno območje komisija za določitev bivalnih pogojev

Priloga 2 **Poročanje**

Zavetišča poročajo elektronsko vsako leto do 31.3. za preteklo leto na obrazcu za poročanje.

Obrazec za poročanje vsako leto do 31.1. za preteklo leto elektronsko pošlje vsem registriranim zavetiščem GU UVHVVR.

Zavetišča poročajo o seznamu občin, s katerimi so imeli v letu poročanja sklenjeno pogodbo.

Zavetišča poročajo najmanj o:

- številu živali v zavetišču na dan 1.1. poročanega leta po vrstah živali,
- številu živali v zavetišču na dan 31.12. poročanega leta po vrstah živali,
- številu sprejetih živali po vrstah (od tega številu najdenih, oddanih živali s strani lastnikov in odvzetih živali s strani pristojnih organov),
- številu oddanih živali (od tega številu živali, ki so bile vrnjene lastnikom, številu posvojenih živali),
- o številu mačk, ki so bile opredeljene kot »prostoživeče«,
- o številu mačk vrnjenih v okolje,
- številu živali, ki jih posvojitelji (novi lastniki vrnejo v zavetišče),
- številu usmrčenih živali (glede na vrsto usmrtitve skladno s 26. členom ZZŽiv) po vrstah
- številu poginjenih živali po vrstah,
- povprečnem številu dni bivanja v zavetišču po vrstah.

Priloga 3

Veterinarsko sanitarni red

obvezne vsebine:

- **sprejem živali:** kaj se preveri pri živali ob sprejemu (identifikacija, preverijo se oznake ali drugi znaki, ki kažejo na morebitnega lastnika – telefonska na ovratnici), obveščanje lastnika v skladu z uradnimi urami ... da takoj pokličeš lastnika, ko si dobil informacijo)

- **veterinarska oskrba:** kdaj je žival po sprejemu najkasneje pregledana – kaj vsebuje osnovni pregled, kdaj je potrebno žival bolj natančno preveriti, kdaj se jo označi,, kdaj se jo vpiše v register (če potrebno), katera cepljenja, pri kateri živalski vrsti so obvezna, da se prepreči širjenje bolezni v zavetišču – na primer beli dihurji, obvezno cepljenje proti povzročiteljev bolezni za sprejete mačke (sploh če so »free roaming«) in parvovirozi v zavetišču), psi, obvezno cepljenje proti steklini, če gre za žival neznanega statusa ali opravljanje testov na prisotnost protiteles proti virusu stekline (dokazovanje imunosti), opis nadaljnjega ravnanja , oskrbe in posebnosti pri namestitvah za mačke, ki so pozitivne na nekatere virusne ali druge bolezni (npr FeLV/FIV, mikrosporija).

- **namestitev žival v izolatoriju,** koliko časa, kdaj izjeme, kriteriji za različne namestitve, kdaj se na primer živali namestijo v skupine in kdaj se ne žival ne sme namestiti skupinsko

- **dnevna oskrba zavetiških živali:** hranjenje, nega, zagotavljanje dnevne fizične aktivnosti za pse, za mačke, za bele dihurje, test agresivnosti/temperamenta za pse (opis testa, ki mora biti standardiziran in verificiran), vedenjska terapija (za katere pse – določitev kriterijev, pogostost, način)

- **biovarnostni ukrepi:** čiščenje in sanitacija (pogostost, vrstni red čiščenja in dezinfekcije prostorov za zagotavljanje biovarnosti)

- **oddaja živali**

- **prostovoljci v zavetišču**

- **notranje kontrole (evidence) in kriteriji za nadzor** in ukrepi ob ugotovljenih nepravilnostih

- **načrti ukrepov** v primeru naravnih nesreč (požar, potres, poplave) - evakuacija

- **načrt delovanja** v primeru izrednih stanj (epizootije, epidemije)
